

jako dočasně k službě nezpůsobilý. Dle §u 33 branného zák. ze dne 19. března 1920, čís. 193 Sb. z. a n. určují rozsah vojenské trestní pravomoci soudní vojeský trestní řád a vojenská služební ustanovení. Dle §u 11 čís. 1. voj. tr. ř. jsou podrobeny vojenské soudní pravomoci »vojenské osoby v činné službě«. Služební řád branné moci československé ustanovuje pak v článku 3: »K osobám vojenským v činné službě náleží: A.) vojenské osoby z povolání, činně sloužící«.

Věstník min. Národní obrany ročník VI. část 31 čl. 270 doplňuje ustanovení shora zmíněného čl. 3 a) služ. řádu takto: »Osoby uvedené v odstavci 3. jsou vojenskými osobami v činné službě i tehdy, jsou-li na dočasné dovolené, jež jim byla udělena podle příslušného předpisu o dovolených«. Z uvedeného plyne, že Alois V. jako rotmistr z povolání na dočasné dovolené od 1. ledna 1924 podléhá i nadále vojenské soudní pravomoci.

čís. 1704.

Důvod zmatečnosti dle čís. 7 §u 281 tr. ř. není ještě založen tím, že ve výroku rozsudku není obsaženo částečné osvobození, lze-li osvobození seznati z důvodů rozsudku.

(Rozh. ze dne 30. července 1924, Zm I 534/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalované do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Ml. Boleslavi ze dne 9. července 1924, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem krádeže dílem dokonané, dílem nedokonané podle §§ů 8, 171, 173, 174 II. a) a c), 176 II. a) a 179 tr. zák. mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatečnou stížnost, opírající se o důvody zmatečnosti §u 281 čís. 7 a 5 shledává onen důvod zmatečnosti v tom, že rozsudek ve výroku neobsahuje výslovného sprostění obžalované z dalšího případu krádeže, jí obžalobou za vinu kladeného. Ačkoli nejde tu o pouhou, trestný čin doprovázející a jej kvalifikující okolnost, nýbrž o samostatný čin, s ostatními krádežemi, jimiž rozsudek obžalovanou uznává vinnou, věcně souběžný, jež pouze dle ustanovení §u 173 tr. zák. by bylo s ostatními krádežemi sčítati, a ač tedy ohledně něho mělo býti rozhodnutí zajisté do výroku rozsudku pojata, nelze přece říci, že rozsudek v tomto bodu nevyřizuje obžalobu. Důvody rozsudku zabývají se výslovně tímto skutkem a uvádějí doslovně: »byla proto obžalovaná pro nedostatek důkazů v tomto směru z obžaloby dle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěna«. Pouze pro výrok odsuzující požaduje § 260 tr. ř. výroky tu uvedené pod sankcí zmatečnosti; není-li ve výroku rozsudku obsaženo částečné osvobození, jest to ovšem formelní prohřešení se na předpisu §u 259 tr. ř., než toto pochybení nezakládá zmatečnosti, jen když osvobození lze seznati z důvodů rozsudku.